

høre, det er også det, som Dansk Folkeparti er lidt bekymret over. Skal det nu undersøges, om konventionerne holder fremover i det spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg ved naturligvis godt, at ministeren kan vælge at tage de spørgsmål op, som ministeren synes, det er lettest at svare på, og det har ministeren også gjort.

Jeg synes alligevel, det er underligt, at ministeren overhovedet ikke med ét ord berører spørgsmålet om ambassadeansøgningerne, især når man tager i betragtning, at det er ministerens eget ministerium, der har leveret argumentationen for, hvorfor man nu etablerer en skrigende mangel på logik i dansk udlændingelovgivning i modsætning til den logiske sammenhæng, som eksisterede, da man lavede udlændingelovgivningen i 1983. Den kunne man have opretholdt på forskellig måde, både på en meget stram og en mindre stram måde, men man har altså valgt ikke at opretholde den logiske sammenhæng.

Jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren i forlængelse af andenbehandlingen ikke synes, at han sådan set skylder en forklaring på sit udsagn, som jeg skal citere:

»Jeg kan sige, at det antal, som vil være forfulgt, og som får problemer ved, at man ikke længere kan søge på en ambassade, er betydelig mindre end det, der har været nævnt.«

Skylder ministeren ikke en undskyldning for den udtalelse?

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Det er jo forståeligt, at en minister her tæt på afslutningen af behandlingen af et lovforslag udtrykker tilfredshed med at få sin politik gennemført. Det gælder for ethvert parti, at det er dét, der er opgaven, og det gælder selvfølgelig også for en regering.

Ministeren siger, at det kunne have været meget værre, og henviser til Dansk Folkeparti. Jeg må sige, at jeg synes, det har været meget oplysende at lytte til den debat, der har været ved både andenbehandlingen og tredjebehandlingen, og jeg synes, det er svært at se, at det kunne have været meget værre. Jeg må sige, at mange af de synspunkter, som er kommet frem her i dag i debatten, ligger meget langt fra den udformning af lovgivningen, som Socialdemokratiet synes er hensigtsmæssig. De ligger meget

langt fra de svar og det rolige toneleje, som ministeren har anvendt her i dag.

Kl. 14.10

Et par gange har der været efterlyst citater af, hvad det egentlig er, Dansk Folkeparti har sagt. Når jeg får ordet igen, vil jeg bringe et af dem.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Ministeren sagde noget om hjemsendelse i sin tale, og det er faktisk det, der får mig på banen.

Det er korrekt, at der ikke står så meget i lige det lovforslag, der er til debat her. Men regeringen har jo en udlændingepakke, og her finder vi også lovforslag nr. L 126, hvor der er en ændring af hjemsendelsespolitikken, der går ud på, at folk, der har fået hjælp efter loven om aktiv socialpolitik, får nedskåret tiden fra et helt til et halvt år. Der er indregnet en gevinst på 6 mio. kr. om året, når loven er fuldt indfaset, så her er der i hvert fald noget nyt om hjemsendelsespolitikken.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det sidste skal jeg ikke bestride.

Hr. Kamal Qureshi spørger, hvad jeg mener med, at hvis man har en 24-års-regel uden tilknytningskrav, bliver de unge sendt hjem og kommer til Danmark, når de fylder 24 år. Dermed mener jeg, at de bliver sendt hjem til den ægtefælle, som man ville have hentet til Danmark. Det er det, der sker, hvis man ikke har tilknytningskravet.

Formålet med disse regler, som er besværlige, men efter min mening nødvendige, er at sætte en bremse for arrangerede ægteskaber, herunder tvangsægteskaber. Jeg ville ønske, at den hidtidige lovgivning imod tvangsægteskaber havde virket, men det har den jo ikke. Det antal ægteskaber, der er bremset pr. år, ligger jo kun på fem eller 10, og antallet af ægteskaber, der er indgået efter et kraftigt pres, er langt, langt højere. Spørg kvindecentrene, spørg foreningen Broen, spørg foreningen LOKK.

Det, vi her gør, får en virkning, og som jeg sagde før, kan det også være, det får utilsigtede virkninger, så vi må justere det senere. Men nu er det altså afgørende, at vi får sendt det budskab til de familier i Danmark, som ofte lever i en dybt forældet verden sammenlignet med deres familier i hjemlandet, som har udviklet sig i den tid, der er gået, siden deres slægtninge rejste til Danmark. De, der er kommet til Danmark, vil